

менѣваше Поплій, той ны пріѣл, ѿ три днѣ любезнѣ ны гошлѣлѣ.

8 И сладчїе да лежи Отецъ Поплїевъ, зашто кѣше болена ѿ треска ѿ ѿ срдчо-болъ: при когото влѣзе Павелъ, ѿ като се помоли Кгъ, ѿ тѣри си ржцѣ те на него, ѿсцѣли го.

9 Това като вѣдѣ, ѿ дръгитѣ който ѿмаха колести въ оный островъ, дохождаха (при него) ѿ ѿсцѣлѣвахасѣ.

10 Който ѿ съ много чѣсти ны почтаха, ѿ когато си похождахмѣ тѣриха ни сичко што ни кѣше потребно.

11 И по три мѣсѣцѣ послѣ ѿвѣзохмѣсе ѿ тамъ съ единъ Александрийски корабль който бѣше зимѣвалъ въ островатъ, ѿ ѿмаше знакъ діоскѣры.

12 И като стигнахмѣ въ Сѣракѣсы, пресѣдѣхмѣ тамъ три днѣ.

13 И ѿ тамъ като завилихмѣ (Сикелїа), дойдохмѣ въ Ригїа, ѿ слѣдѣ единъ дѣнь понѣже подѣхнѣ юженъ вѣтръ, во вторшатъ дѣнь стигнахмѣ въ Потїолы.

14 Гдѣто намѣрихмѣ братїа, ѿ оумолиха ны да пресѣдїмѣ тамъ седмѣ днѣ: ѿ такѣ ѿ тамъ ѿидохмѣ въ Римъ.

15 И ѿ тамъ братїа та,

като чѣха за насъ, ѿзлѣзоха да ны посрѣщнатъ дѣри до ѿппїевшатъ торгѣ ѿ три тѣ корчѣмницѣ. Който (братїа) като видѣ Павелъ, възблагодари Кгѣ, ѿ прїѣл дерзновѣнїе.

16 И когато дойдохмѣ въ Римъ, сотнїко предаде вѣрзанъ те на всеѣда та: ѿ на Павла даде дозволѣнїе да живѣе осокнѣ, съ воинатъ който го вѣрдѣше.

17 И по три днѣ послѣ свѣка Павелъ первѣ те ѿ ѿдѣитѣ. ѿ като се собраха, говорѣше ѿмъ: мѣжїе братїе, азъ не сторихъ нищо противно на вѣрхъ народатъ, ни то на вѣрхъ отѣчески те обѣчѣи, ѿ предадохмѣ вѣрзанъ ѿ Иерусалима въ ржцѣ те на Римляне те.

18 Който като ме ѿспытаха, ѿскаха да ме пѣсѣтатъ, зашто не намѣриха ни една вина достойна за смѣрть въ мене.

19 Но понѣже ѿдѣе те говорѣха противно, понѣдїхсе да потрѣсимъ съдъ оу Кѣсара, но нѣ зацѣ имѣхъ намѣренїе да наклѣветимъ нѣщо своѣятъ народъ.

20 За таа прочѣе причїна въ оумолихъ да въ видимъ, ѿ да се разговоримъ съ васъ: зашто зарадї надежда та Израїлева, азъ самъ вѣрзанъ съ тїа верїги.